AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (ötödik tanács)

2005. március 10. *

A T-184/01. sz. ügyben,

az **IMS Health, Inc.** (székhelye: Fairfield, Connecticut [Egyesült Államok], képviselik: N. Levy, J. Temple-Lang solicitorok és R. O'Donoghue barrister)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli kezdetben: A. Whelan, É. Gippini Fournier és F. Siredey-Garnier, később: A. Whelan, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

támogatják:

az **NDC Health Corp.,** korábban National Data Corp. (székhelye: Atlanta, Georgia [Egyesült Államok]; képviselik kezdetben: I. Forrester QC, F. Fine solicitor, C. Price és A. Gagliardi ügyvédek, később: C. Price, J. Bourgeois ügyvédek, valamint F. Fine, végül pedig: F. Fine)

és

az **NDC Health GmbH & Co. KG** (székhelye: Bad Camberg [Németország]; képviselik kezdetben: I. Forrester QC, F. Fine és M. Powell solicitorok, C. Price és A. Gagliardi ügyvédek, később: F. Fine, C. Price és J. Bourgeois ügyvédek, végül pedig: F. Fine),

valamint

az **AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information Services** (székhelye: Neu-Isenburg [Németország]; képviselik kezdetben: G. Vandersanden, L. Levi és D. Dugois ügyvédek, később: G. Vandersanden és L. Levi)

beavatkozók,

az EK 82 cikk alkalmazására irányuló eljárás (COMP D3/38.044. sz., NDC Health kontra IMS Health ügy: ideiglenes intézkedések) során hozott, 2001. július 3-i 2002/165/EK bizottsági határozat (HL 2002. L 59., 18. o.) megsemmisítése iránt benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök, F. Dehousse és D. Šváby bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei

1 Az IMS Health, Inc. (a továbbiakban: IMS), amerikai jog szerinti társaság, amely gyógyszerészeti termékeket gyártó, illetve az egészségügyi szolgáltatások ágazatában működő vállalkozások részére kínál információs szolgáltatásokat, több országban.

2 Az IMS Németországban az IMS Health GmbH & Co. OHG nevű leányvállalatán keresztül gyakorolja tevékenységét, amelynek keretében a regionális forgalmazásra vonatkozóan szolgáltat adatokat az érdekelt gyógyszerészeti vállalkozások részére. Ez az adatszolgáltatás az „1860 modulos struktúra" elnevezésű moduláris rendszeren alapul, amelynek az a lényege, hogy a gyógyszer-forgalmazási adatok közlése szempontjából Németország területét 1860 egységre osztották fel.

3 Mivel egyes társaságok – a jelen esetben a Pharma Intranet Information AG (a továbbiakban: a PII), és az AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information Services (a továbbiakban: AzyX) az 1860 modulos struktúra utánzatait használták, az IMS bírósági eljárást indított a Landgericht Frankfurt-am-Main (a továbbiakban: Landgericht Frankfurt) előtt, szerzői jogainak megsértése miatt. A PII ellen 2000. május 26-án, az AzyX ellen pedig 2000. december 22-én indult eljárás.

4 2000. október 12-i végzésével a Landgericht Frankfurt a PII-t eltiltotta az 1860 modulos struktúra használatától. 2000. október 27-i végzésével, illetve az ezt helybenhagyó, 2000. november 16-i ítéletével a Landgericht Frankfurt a 2847, illetve 3000 modulos, valamint az összes ilyen típusú, az 1860 modulos struktúrán alapuló struktúra használatától is eltiltotta a PII-t. A 2000. október 12-i végzést és a 2000. november 16-i ítéletet az Oberlandesgericht Frankfurt-am-Main (a továbbiakban: Oberlandesgericht Frankfurt) 2002. szeptember 17-én, illetve 2001. június 19-én helybenhagyta.

5 Miután a PII-t az NDC Health Corp. (előzőleg National Data Corp.) nevű, amerikai jog szerinti társaság (a továbbiakban: NDC) szerezte meg, amely tevékenységét Németországban továbbra is az NDC Health GmbH & Co. KG nevű leányvállalatán keresztül gyakorolta, a Landgericht Frankfurt 2000. december 28-i végzésével, majd az azt helybenhagyó 2001. július 12-i ítéletével ugyanilyen tilalmat mondott ki az NDC-vel szemben.

6 2000. december 28-i végzésével a Landgericht Frankfurt az AzyX–t is eltiltotta attól, hogy az 1860 modulos struktúra alapján adatokat szolgáltasson, adatokat hozzon forgalomba, vagy adatokat kínáljon eladásra. A Landgericht Frankfurt 2001. február 15-i ítéletével helybenhagyta ezt a végzést.

7 E bírósági eljárásokkal párhuzamosan az NDC és az AzyX díjfizetés ellenében felhasználási jogot kért az IMS-től az 1860 modulos struktúrára. Az IMS 2000. november 28-án, illetve 2001. május 28-án elutasította e kérelmeket.

8 Ilyen körülmények között az EK 82 cikk alapján az NDC 2000. december 19-én panaszt nyújtott be a Bizottsághoz.

9 E panasz nyomán a Bizottság 2001. július 3-án az EK 82 cikk alkalmazására irányuló eljárás (COMP D3/38.044. sz., NDC Health kontra IMS Health ügy: ideiglenes intézkedések) keretében meghozta a 2002/165/EK bizottsági határozatot (HL 2002. L 59., 18. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat).

10 E határozatban a Bizottság megállapította, hogy az EK 82 cikk alapján feltételezhető az erőfölénnyel való visszaélés, mivel az IMS elutasította, hogy felhasználási jogot engedélyezzen az 1860 modulos struktúrára. Ezenkívül a Bizottság a közérdek súlyos és nem orvosolható sérelmét is valószínűnek tartja. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy az IMS versenytársait, – vagyis az NDC-t és az AzyX-t – az a veszély fenyegeti, hogy vissza kell vonulniuk a német piacról, ha nem kapják meg a felhasználási jogot.

11 A Bizottság ezért úgy döntött, hogy az IMS-hez intézett meghagyás formájában ideiglenes intézkedéseket rendel el; ennek értelmében az IMS minden vállalkozás számára, amely a német piacon regionális forgalmi adatközléssel foglalkozik, kérelemre köteles haladéktalanul és megkülönböztetés nélkül felhasználási jogot engedélyezni az 1860 modulos struktúrára.

Az eljárás és a felek kérelmei

12 2001. augusztus 6-án az IMS az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján keresetet indított a megtámadott határozat megsemmisítése iránt.

13 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához ugyanezen a napon érkezett külön beadványban az IMS az EK 242. és az EK 243. cikk alapján a megtámadott határozat végrehajtásának addig tartó felfüggesztését is kérte, amíg az Elsőfokú Bíróság határozatot hoz a kereset érdemében.

14 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 105. cikkének (2) bekezdése alapján az ideiglenes intézkedésről határozó bíró a 2001. augusztus 10-én meghozott végzésével az ideiglenes intézkedésről történő határozat meghozataláig felfüggesztette a megtámadott határozat végrehajtását (az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-184/01. R. sz, IMS Health kontra Bizottság ügyben 2001. augusztus 10-én hozott végzése [EBHT 2001., II-2349. o.]).

15 2001. október 26-i végzésével az Elsőfokú Bíróság elnöke felfüggesztette a megtámadott határozat végrehajtását (az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-184/01. R. sz, IMS Health kontra Bizottság ügyben 2001. október 26-án hozott végzése [EBHT 2001., II-3193. o.]). Az NDC fellebbezését követően a Bíróság elnöke a C-481/01. P(R). sz., NDC Health kontra IMS Health és Bizottság ügyben 2002. április 11-én hozott végzésével (EBHT 2002., I-3401. o.) helybenhagyta ezt a végzést.

16 2002. február 5-i végzésével az Elsőfokú Bíróság harmadik tanácsának elnöke engedélyezte, hogy az AzyX, az NDC és az NDC Health GmbH & Co. KG a Bizottság kérelmének támogatása végett beavatkozhassék az eljárásba.

17 2002. szeptember 26-i végzésével az Elsőfokú Bíróság harmadik tanácsának elnöke felfüggesztette az eljárást addig, amíg a Bíróság határozatot hoz az IMS és az NDC között Németországban folyamatban lévő bírósági eljárások keretében a Landgericht Frankfurt által az EK 82 cikk értelmezésével kapcsolatban előzetes döntéshozatal iránt előterjesztett kérdések ügyében.

18 A Bizottság az EK 82 cikk alkalmazására irányuló eljárás (COMP D3/38.044. sz., NDC Health kontra IMS Health ügy: ideiglenes intézkedések) keretében 2003. augusztus 13-án meghozta a 2003/741/EK bizottsági határozatot (HL L 268., 69. o.; a továbbiakban: a 2003. augusztus 13-i határozat), amellyel visszavonta a megtámadott határozatot.

19 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. szeptember 16-án érkezett beadványában a Bizottság annak megállapítását kérte az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a jelen ügyben az eljárás okafogyottá vált, és kérelmének alátámasztására mellékelte 2003. augusztus 13-i határozatának másolatát. A Bizottság továbbá kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság a feleket kötelezze saját költségeik viselésére.

20 Az Elsőfokú Bíróság a feleket felszólította, hogy írásban nyilatkozzanak arról a kérdésről, hogy a jelen ügyben nem vált-e okafogyottá az eljárás.

21 Az eljárás okafogyottságának megállapítására irányuló kérelemre tett észrevételeiben, amelyek 2003. november 28-án érkeztek az Elsőfokú Bíróság Hivatalához, az IMS azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– teljes egészében utasítsa el a Bizottság kérelmét, és ha az alapügyben határozathozatalra kerül sor, a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére, beleértve a jelen észrevételek előterjesztésével kapcsolatos költségeket is;

– másodlagosan: amennyiben helyt adna a Bizottság kérelmének, a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

22 Az eljárás okafogyottságának megállapítására irányuló kérelemre tett együttes észrevételeikben, amelyek 2003. november 4-én érkeztek az Elsőfokú Bíróság Hivatalához, az NDC és az NDC Health GmbH & Co. KG előadják, hogy álláspontjuk szerint az Elsőfokú Bíróságnak nem kell döntenie a megtámadott határozat megsemmisítése kérdésében, és kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság a feleket kötelezze a saját költségeik viselésére.

23 Az eljárás okafogyottságának megállapítására irányuló kérelemre tett, az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. október 14-én érkezett észrevételeiben az AzyX úgy nyilatkozott, hogy nem kíván különösebb észrevételeket tenni, ellenben azt kéri, hogy ne kötelezzék a költségei viselésére.

24 2004. április 29-én – előzetes döntéshozatali kérelem nyomán – a Bíróság ítéletet hozott a C-418/01. sz., IMS Health ügyben (EBHT 2004., I-5039. o.).

25 Az eljárási szabályzat 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében az Elsőfokú Bíróság 2004. június 8-án több kérdést intézett a felekhez a 2003. augusztus 13-i határozat hatályával kapcsolatban, amelyeket ezek határidőn belül megválaszoltak.

Az eljárás okafogyottságának megállapítására irányuló kérelemről

A felek érvei

26 A Bizottság az eljárás okafogyottságának megállapítására irányuló kérelmében kifejti, hogy a jelen kereset okafogyottá vált.

27 Az Elsőfokú Bíróság által a 2003. augusztus 13-i határozat hatályával kapcsolatosan 2004. június 8-án hozzá intézett kérdésre adott válaszában a Bizottság kijelentette, hogy a szóban forgó határozat a megtámadott határozat kibocsátása után bekövetkezett körülményeken alapul. A 2003. augusztus 13-i határozatnak önmagában ezért nincs visszaható hatálya.

28 A Bizottság azt is fenntartja, hogy a megtámadott határozatnak semmilyen joghatása nincs. A Bizottság először is arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat csak „ideiglenes" intézkedésekről rendelkezik, és ezért nem az EK 82 cikk megsértésének végleges megállapításán alapul. A Bizottság másodsorban előadja, hogy a megtámadott határozat végrehajtását a lehetséges végrehajtásának teljes időtartamára felfüggesztették.

29 A Bizottság szerint az egyetlen lehetséges joghatás a német bíróságokat terhelhette volna a nemzeti eljárások keretében. A Bizottság ugyanakkor úgy véli, hogy a jelen eljárás nem folytatható, és hangsúlyozza, hogy a megtámadott határozat – tekintettel arra, hogy azt a 2003. augusztus 13-i határozat visszavonta – nem képes joghatásokat kifejteni e bíróságokkal szemben. Ezért nem áll fenn az a veszély, hogy egymásnak ellentmondó határozatok vannak hatályban, ami sértené a jogbiztonság elvét.

30 Az IMS álláspontja szerint a jelen ügyben nincsen szó az eljárás okafogyottá válásáról.

31 Először is: az IMS szerint a megtámadott határozat visszavonása nem szünteti meg a határozat joghatásait. Mivel úgy véli, hogy az eljárás okafogyottá válását csak a szóban forgó aktus teljes megsemmisítése esetén lehetne megállapítani, illetve akkor, ha helyébe egy későbbi aktus lépett volna, amelyet szintén megtámadtak, a felperes szerint a bírósági eljárások nem válnak tárgytalanná, ha a visszavont határozat továbbra is kifejt joghatásokat, különösen mivel a visszavonás *ex nunc* hatályú. Az IMS hozzáteszi, hogy mivel a visszavonásnak nincsen visszaható hatálya, az eljárás okafogyottá válásának megállapítása teljesen megfosztaná őt attól a lehetőségtől, hogy vitassa a megtámadott határozat érvényességét és joghatásait.

32 Másodszor: az IMS úgy véli, hogy a megtámadott határozat megalapozottsága releváns tényező a német bíróságok előtt folyamatban lévő perek eldöntése szempontjából, és itt a közte és az NDC között folyamatban lévő eljárásokra utal. Az IMS ezzel kapcsolatban különösen azt emeli ki, hogy az NDC arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat *prima facie* értékelését követően az IMS visszaélt erőfölényével, amikor megtagadta tőle a felhasználási jog engedélyezését. Az IMS azt is hozzáteszi, az NDC hivatkozhat arra, hogy mivel a megtámadott határozatot 2001. július 3. és 2003. augusztus 13. között még nem vonták vissza, és nem is semmisítették meg, joga lett volna megkapni a felhasználási engedélyt erre az időszakra. A Bíróságnak különösen a C-344/98. sz., Masterfoods és HB ügyben 2000. december 14-én meghozott ítéletére (EBHT 2000., I-11369. o.) utalva az IMS úgy véli: a német bíróságoknak kétségeik lehetnek afelől, hogy milyen döntést kellene hozniuk abban az esetben, ha a megtámadott határozatot nem semmisítenék meg, és nem vonnák vissza visszamenőleges hatállyal. Végül az IMS kijelenti, hogy a Landgericht Frankfurt által a Bíróság elé terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérdések nem térnek ki a megsemmisítés iránti kereset bizonyos pontjaira.

33 Harmadszor: az IMS szerint pergazdaságossági szempontok indokolják az eljárás okafogyottságának megállapítására irányuló kérelem elutasítását. Az IMS úgy véli, hogy továbbra is érdekében áll a megsemmisítés iránti eljárás lefolytatása, mivel ki van téve annak a veszélynek, hogy a jövőben a megtámadott határozathoz hasonló aktusokkal kell szembenéznie. Az IMS ezenkívül megjegyzi, hogy a Bizottság mindig elzárkózott annak a kérdésnek a megválaszolásától, hogy a vizsgálatot el kell-e halasztani, vagy hogy az eljárás befejeződött-e. Végül, az IMS szerint fennáll az a veszély, hogy az NDC vagy más vállalatok a megtámadott határozat alapján fognak felhasználási jogot követelni.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

34 Az eljárás okafogyottságának megállapítására irányuló kérelmével a Bizottság egy közbenső kérdést vetett fel, amelyet az Elsőfokú Bíróság – mivel az iratok alapján rendelkezésre álló adatokat elegendőnek tartja – az eljárási szabályzat 114. cikkének 3. §-a alapján a szóbeli szakasz megnyitása nélkül dönt el.

35 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárás folyamán a Bizottság 2003. augusztus 13-i határozatával kifejezetten visszavonta a megtámadott határozatot.

36 A 2003. augusztus 13-i határozat indokolása szerint „a visszavonásnak", amint azt a Bizottság hangsúlyozza, nincs visszaható hatálya, ezért az említett határozat úgy tekintendő, hogy hatályon kívül helyezi a megtámadott határozatot.

37 Ebből kifolyólag a 2003. augusztus 13-i határozat hatálybalépésétől kezdve a megtámadott határozat már nem fejt ki kötelező joghatásokat a felperessel szemben.

38 Az ítélkezési gyakorlat szerint azonban a felperesnek továbbra is érdeke fűződhet az eljárás folyamán hatályon kívül helyezett aktus megsemmisítéséhez, amennyiben ennek az aktusnak a megsemmisítése önmagában alkalmas jogkövetkezmények kiváltására (lásd az Elsőfokú Bíróság T-25/96. sz., Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen és Hapag-Lloyd kontra Bizottság ügyben 1997. március 14-én hozott végzésének [EBHT 1997., II-363. o.] 16. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

39 A jelen ügyben a felperes pontosan arra hivatkozik, hogy továbbra is érdekében áll a megtámadott határozat megsemmisítését kérni, a hatályon kívül helyező határozatot megelőzően kifejtett joghatásaira tekintettel.

40 Nem hagyható tehát figyelmen kívül, hogy a megtámadott határozat végrehajtását elsőként az Elsőfokú Bíróság elnökének 2001. augusztus 10-i végzése, majd az Elsőfokú Bíróság elnökének 2001. szeptember 26-i végzése függesztette fel. A megtámadott határozat tehát első felfüggesztésének időpontjától, azaz 2001. augusztus 10-től a 2003. augusztus 13-i határozat hatálybalépéséig nem fejthetett ki joghatásokat.

41 Így tehát az egyetlen időszak, amikor a megtámadott határozat joghatásokat fejtett ki, a hatálybalépésének időpontjától a végrehajtása felfüggesztéséig terjedő időszak volt. Az iratokból azonban az következik, hogy még ha megkezdték is a megtámadott határozat végrehajtását, ennek nem marad fenn olyan hatása, amely indokolná a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő érdeket.

42 A megtámadott határozat 2. cikkéből az következik, hogy az e határozat 1. cikke szerinti felhasználási jog engedélyezésének kötelezettsége kizárólag az IMS versenytársainak kérelmére, a díjakról történő megegyezés keretében hajtható végre, esetlegesen szakértői vélemény igénybevételével.

43 Az iratokból következik, hogy az IMS versenytársai – a jelen esetben az AzyX és az NDC – a megtámadott határozat meghozatalát követően kérték a felhasználási jog engedélyezését. A felek nem tudtak megegyezni a megfelelő díj összegében, és kezdetét vette a szakértő kijelölésére irányuló eljárás. Az Elsőfokú Bíróság elnökének 2001. augusztus 10-i végzése következtében azonban ez az eljárás nem fejeződött be, és a Bizottság felfüggesztette a szakértő kijelölésére irányuló eljárást.

44 Ezért vitathatatlan, hogy a felperes a megtámadott határozat alapján nem volt köteles versenytársai számára felhasználási jogot engedélyezni, és ugyanezen az alapon ma már nem kötelezhető erre, hiszen a megtámadott határozatot 2003. augusztus 13-án hatályon kívül helyezték.

45 Az is biztos, hogy a megtámadott határozat 3. cikkében előirányzott kényszerítő bírság a kérdéses időszakban nem volt alkalmazható, és az említett határozat hatályon kívül helyezése következtében a továbbiakban már nem alkalmazható.

46 Ami a felperesnek a Németországban folyamatban lévő eljárásokkal, illetve a Masterfoods és HB ügyben hozott, a 32. pontban hivatkozott ítélet figyelembevételével kapcsolatos érvét illeti, meg kell jegyezni, hogy az az ítélet a nemzeti bíróságok által, illetve a Bizottság által hozott határozatok közötti ellentmondás veszélyének megelőzésére vonatkozott. Emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozat 2003. augusztus 13-án eltűnt a közösségi jogrendből, ezért a jelen ügyben ilyen ellentmondás veszélye nem áll fenn. A német bíróságok tehát teljes döntési szabadságot élveznek, amelynek során figyelembe kell venni, hogy a megtámadott határozat tárgya mindössze ideiglenes intézkedések meghozatala volt.

47 Hozzá kell tenni azt is, hogy a 40., 44. és 45. pontban említett szempontok miatt a megtámadott határozatnak semmilyen joghatása nem maradt fenn. Az a tény, hogy a felperes németországi versenytársai vagy más érdekelt gazdasági szereplők a nemzeti bíróságok előtt esetleg abból a célból, hogy felhasználási jogot vagy kártalanítást kapjanak, hivatkozhatnak a megtámadott határozat korábbi létezésére, önmagában nincs hatással a felperes jogi helyzetére.

48 Végül: ami azt a felperesi érvet illeti, miszerint lehetséges, hogy a jövőben a megtámadott határozattal azonos intézkedéssel fog szembe kerülni, az Elsőfokú Bíróság megjegyzi, hogy a jelen esetben a felperes helyzetét kizárólag a megtámadott határozattól különböző határozat befolyásolhatja, amelynek esetleges megtámadása a jelen megsemmisítési keresettől különböző eljárásokat eredményezne.

49 Mindezen okok alapján azt a következtetést kell levonni, hogy az IMS által előadottak között egyetlen olyan elem sem volt, amely arra engedne következtetni, hogy a felperesnek a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése ellenére továbbra is érdekében áll e határozat megsemmisítése. Ebből következik, hogy a jelen eljárás okafogyottá vált.

A költségekről

50 A Bizottság álláspontja szerint a feleket kötelezni kell saját költségeik viselésére, amennyiben a megtámadott határozat – a körülmények lényeges megváltozására tekintettel – visszavonásra került. Ez a visszavonás nem jelenti azt, hogy a Bizottság eredeti véleményét megváltoztatta volna azzal kapcsolatban, hogy első látásra fennáll az erőfölénnyel való visszaélés. A Bizottság szerint továbbá ez a visszavonás nem teszi kétségessé sem a sürgősség kritériumának megítélését, sem az érdekek megtámadott határozat általi mérlegelését, sem pedig az erre tekintettel elrendelt ideiglenes intézkedések megfelelő voltát.

51 Az IMS ellenben úgy véli, hogy a Bizottságot kell a költségek viselésére kötelezni. Az IMS szerint a felek által eredetileg előadott kifogások viszonylagos értéke olyan szempont, amelynek alapján az Elsőfokú Bíróság mérlegelési jogkörrel rendelkezik a költségek viselése tekintetében. Az IMS itt különösen az IMS Health kontra Bizottság ügyben 2001. október 26-án hozott, a 15. pontban hivatkozott végzésre hivatkozik. Ezenkívül az IMS úgy véli, hogy igazságos és méltányos volna a Bizottságot kötelezni a költségek viselésére, és lényegében arra hivatkozik, hogy a jelen ügy és az elkövetett hibák jelentős költségeket okoztak neki.

52 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 6. §-a szerint ha az eljárás okafogyottá válik, az Elsőfokú Bíróság szabad mérlegelése szerint határoz a költségekről.

53 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a megtámadott határozatot a meghozatalkor alapul vett körülmények – vagyis a versenyhelyzet – megváltozása miatt helyezte hatályon kívül. Sem a 2003. augusztus 13-i határozat alapján, sem az iratok alapján nem lehet úgy tekinteni, hogy a felperes által felhozott kifogások tekintetében a Bizottság elismerte a megtámadott határozat jogellenességét.

54 Arra is emlékeztetni kell, hogy az eljárási szabályzat 107. cikkének 4. §-a szerint a végzés csupán ideiglenes jellegű, és semmilyen tekintetben nem dönti el előre az Elsőfokú Bíróság által az ügy érdemében hozandó határozat tartalmát.

55 A jelen ügy körülményeinek megfelelő mérlegelése alapján az Elsőfokú Bíróság a feleket kötelezi a saját költségeik viselésére, beleértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A jelen eljárás okafogyottá vált.

2) A felek maguk viselik saját költségeiket, beleértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.

Luxembourg, 2005. március 10.

H. Jung — M. Vilaras

hivatalvezető — elnök